

Sygnatura akt IV Ka 595/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 września 2014 roku.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący :	SSO Agnieszka Połyniak (spr.)
Sędziowie :	SSO Waldemar Majka SSO Sylwana Wirth
Protokolant :	Magdalena Telesz

przy udziale Andrzeja Mazurkiewicza Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu dnia 30 września 2014 roku

sprawy **D. K.**

syna Z. i B. z domu J.

urodzonego (...) w N.

oskarżonego z art. 278§1kk w zw. z art. 64§1kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Kłodzku

z dnia 22 maja 2014 roku, sygnatura akt II K 812/13

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. wydatki związane z postępowaniem odwoławczym zalicza na rachunek Skarbu Państwa.

Sygnatura akt IV Ka 595/14

UZASADNIENIE

Prokurator Prokuratury Rejonowej w Kłodzku, w sprawie o sygn. akt 3Ds.1295/13r, oskarżył D. K. o to, że w dniu 19 sierpnia 2013 roku w miejscowości R. gm. R., woj. (...) na terenie działki geodezyjnej nr (...) dopuścił się wyrębu trzech drzew gatunku świerk o masie 6,53 metra sześciennego wartości 2881, 26 złotych w ten sposób, że po uprzednim oderwaniu rosnących drzew od podłoża przy użyciu piły spalinowej dokonał ich zaboru w celu przywłaszczenia czynem swym działając na szkodę Agencji (...)we W.(...)w Ś. reprezentowanej przez Pana B. B.przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym za przestępstwo podobne z art. 279 § 1 kk, art. 278 § 1 kk, art. 279 § 1 kk wyrokiem łącznym

Sadu Rejonowego w Kłodzku o sygn. akt II K 289/07, którym wymierzono mu karę 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbyła w okresie od 27.11.2006 r. do 19.01.2009 r.,

to jest o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk;

Wyrokiem z dnia 22 maja 2014r. Sąd Rejonowy w Kłodzku, w sprawie o sygn. akt II K 812/13:

uznał oskarżonego D. K. za winnego tego, że w dniu 19 sierpnia 2013 roku w miejscowości R., gm. R., woj. (...), na terenie działki geodezyjnej nr (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia trzech drzew gatunku świerk o masie 6, 53 metra sześciennego wartości 2881, 26 złotych działając na szkodę Agencji (...)we W. (...)w Ś., przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym za przestępstwa podobne z art. 279 § 1 kk wyrokiem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 21 maja 2003 roku, sygn. akt II K 1448/02 na karę 2 lat pozbawienia wolności, która weszła w skład kary łącznej 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 25 lipca 2007 roku, sygn. akt II K 289/07, którą odbył w okresie od 27.11. 2006 roku do 19.01.2009 roku, to jest przestępstwa z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to na podstawie art. 278 § 1 kk wymierzył mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej wobec D. K. w punkcie I części dyspozytywnej wyroku kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata, oddając go na podstawie art. 73 § 1 kk w okresie próby pod dozór kuratora sądowego, a na podstawie art. 46 § 1 kk orzekł wobec D. K. obowiązek naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę kwoty 2881, 26 złotych na rzecz pokrzywdzonego – Agencji (...)we W. (...)w Ś., a na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił oskarżonego w całości od obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, zaliczając wydatki poniesione w sprawie na rachunek tegoż Skarbu Państwa.

Z rozstrzygnięciem tym nie pogodził się Prokurator Prokuratury Rejonowej w Kłodzku, który zaskarżył wyrok na niekorzyść D. K. w części dotyczącej orzeczenia o karze, zarzucając na podstawie art. 438 pkt 4 k.p.k. rażąco niewspółmierność orzeczonej wobec oskarżonego D. K. kary, wynikającą z niedostatecznego uwzględnienia wysokiego stopnia społecznej szkodliwości zarzucanego mu czynu i niesłusznego przyjęcia, iż wymierzona kara spełni swoje cele wychowawcze i zapobiegawcze, polegająca na wymierzeniu oskarżonemu kary 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat, podczas gdy stopień społecznej szkodliwości zarzucanego mu czynu, dotychczasowa karalność oskarżonego za podobne przestępstwa jak również prewencja szczególna i ogólna przemawiają za uznaniem, wymierzonej oskarżonemu kary za rażąco łagodnej.

Podnosząc powyższy zarzut apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie wobec oskarżonego D. K. bezwzględnej kary 10 miesięcy pozbawienia wolności i uchylenie pkt. II i III powyższego wyroku oraz utrzymanie w mocy wyroku w pozostałym zakresie.

Sąd odwoławczy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie. Wbrew stanowisku skarżącego Sąd meriti, po prawidłowo przeprowadzonym postępowaniu dowodowym i ocenie tak zgromadzonych dowodów, dokonał jedynie słusznych ustaleń co do okoliczności popełnienia przypisanego oskarżonemu występku z art. 278§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. Tych ustaleń apelujący nie kwestionuje.

Jakkolwiek D. K. istotnie czynu przypisanego dopuścił się warunkach powrotu do przestępstwa, to nie można pominąć– na co słusznie zwraca uwagę Sąd I instancji (101) – tego, że zakład karny opuścił w styczniu 2009r. (k. 47), a w sprawie II K 804/11 pozostaje pod dozorem kuratora, z którym stara się współpracować. Nadto opiekuje się 85 – letnią babcią oraz pomaga P. S. w utrzymaniu i wychowaniu czwórki dzieci.

Zaistniała sytuacja, tj. okoliczności popełnienia przypisanego występku i sytuacja rodzinna, w powiązaniu z orzeczonym środkiem karnym – obowiązkiem naprawienia szkody poprzez zapłatę równowartości skradzionego drewna, w pełni uprawniała Sąd meriti do przyjęcia pozytywnej prognozy kryminologicznej i uznanie, że cele kary

mogą zostać osiągnięte bez konieczności wykonania kary pozbawienia wolności, tym bardziej, iż w okresie próby oskarżony będzie pozostawał pod dozorem kuratora.

Z tych też względów, uznał Sąd odwoławczy, w ślad za Sądem orzekającym, iż kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem za przypisany czyn jest odpłatą sprawiedliwą i wyważoną, uwzględniającą wszelkie okoliczności związane z zasadami sądowego wymiaru kary.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono, jak na wstępie.

O wydatkach związanych z apelacją prokuratura orzeczono z uwzględnieniem brzmienia art. 636§1 k.p.k. oraz wyniku postępowania odwoławczego.